

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Mannæ suauitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Abbas Hellen, de quo Ruffinus ac Palladius meminimus, idem expertus est. Cum enim aliquando panes ei defecissent, in spelunca Angelus, in figura fratris eius, attulit nutrimentum. Rursus autem ipsum aliquando querentes fratres decem numero, errabant per solitudinem, septimo iam die, ieuni permanentes. Cum vero eos inuenisset, iussit in spelunca refici; illi vero eum victus admonuerunt. Ille, qui nihil habebat, quod eis apponerebat, dixit eis: Potens est Deus mensam parare in deserto. Statim autem quidam adolescens, pontone, ipsis orantibus, pulsavit fores. Cum autem aperuisset, viderunt adolescentem habentem magnam sportam panis & oliuarum. Ijs autem suscepitis, comederunt, Deo agentes gratias, cum adolescens statim evanisset. Vides, praeter panem, olias? Vis adhuc aliquid dulcius? Audi eundem Palladium, de eodem Hellene. Abiit in desertum, Ibid. atq; ibi tanquam pro concupiscentia carnis punienda, ieunijs seme tipsum capit affligere. Tertia autem septima ieuny sui, vidit in deserto iacere diuersa poma sparsa: & intelligens dolos imitici, ait: Non manducabo, neq; contingam, ne fratrem meum, hoc est animam meam scandalizem. Scriptum est enim, quia non in cibo solo viuit homo, sed in omni verbo Dei. Cumq; & sequenti septima ieunaret, paululum in somno deductus est, & ecce Angelus Domini astigit ei, per visum, dicens: Surge jam, & quae tibi apposta inuenieris, nihil dubitans vesere. Surgens autem, vidit aquae fontem lenibus repletum fluentis, eiusq; ripas in circuitu herbis quibusdam teneris odoratisq; prætextas. Et accedens decerpere capit, & edere, similiter & ex fonte poculum sumere. Confirmabat autem, se nunquam in omni vita sua tanta dulcedinis aliquid, & tantæ suavitatis hauisse. Inuenit autem in ipso loco etiam speluncam quandam, intra quam aliquandiu quieuit. Et cum reficiendi corpusculi, tempus & necessitas adfuisset, per Dei nihilominus gratiam nihil deerat eorum, que poscebat a Domino. Quid iam volumus amplius? pascit suos Deus; & nectare atque ambrosia pascit, si necesse est. Quid alibi delicias querimus? queramus ibi, ubi est torrens voluptatis. Vna ex hoc torrente gutta, totis fluuijs Mundi antecellit.

De Israëlitis ait Scriptura: Angelorum esca nutriuisti populum tuum, & paratum panem de cœlo præstisti illis, sine labore, omnne delectamentum in se habentem, & omnis saporis suavitatem. Substantia enim tua dulcedinem tuam, quam in filios habes, ostendebat: & deseruiens unius cuiusq; voluntati, ad quod quisque volebat, conuertebaratur.

III.

Ruffin.lib.2.
cap.11.Pal-
lad.59.

IV.

Sap.16.20.

tur. Itaque marina illud, mellis in aliorum palato, piperis in aliorum, in aliorum piscis, in aliorum carnis, in aliorum melopeponis, aut alterius suauissimi fructus saporem efficiebat. Renouatum est hoc miraculum non semel tantum, apud Christianos; Deo suis prouidente, & tanquam paruulis lac aut melimela dante. Nam pueris melimela damus; & crustula; elementa velint ut discere prima.

Horat.lib.1.
Sat. 5.

V.

Pallad.c.46.
& seq. in
Lausiac hist.
qui vixit An.
390. tempo
re S. Hiero.
nymi, quem
etiam citat
Epiphan.ep.
ad Io. Hie-
rosolymita-
num.

Dulcissimi eiusemodi panis & accepti, & perditu memini-
nit etiam, apud vetustissimum authorem Palladium, in Lausiac
historia, Ioannes Thebaidis clarissimus illustrator, his verbis:
*Fuit quidam monachus, (imitatione Christi, ad iejunandum, in de-
sertum secedentis) qui in eremo hac, qua præ ceteris interior est, ha-
bitabat. Hic dum plures annos in abstinentia perdurasset, & proueltu
tempore, prope iam ad senilem venisset atatem, omni virtutum flore ad-
ornatus, ac totis continentia magnitudine sublimatus: cum orationis
bus & hymnis sedulo Deo seruiret, tanquam emerito militi suo Dominus
remunerationes parat, utpote qui in corpore adhuc positus, ad instar
Angelorum incorporeæ vita fungeretur officijs, & dignum indicans an-
nonam cœlestem præbere in deserto ei, qui cœlestem Regem per uigibus
præstolabatur excubibjs. Quod & Christo factum est, cui, postquam
40. dies iejunauit, Angelii, cibos vtique esuriensi, ministrauerunt.
Volens ergo Deus, qui olim, in deserto Israëlitis è nubibus, Eliæ,
per coruum, panem suppeditauit, etiam in hoc seculo remunerare
eius Monachi fidele proposiū, ad prouidentia sua sollicitudinem quoti-
diani vietū eius renocat curam. Vi enim ei cibi usum proposuissest na-
turae necessitas, ingrediens speluncam suam inueniebat mensa panem su-
perpositum, mira suavitatis, omnes mundi delicias superantis, mira-
candoris: ex quo refectus, non surrexit londere, non saltare & cho-
reas ducere, non poposcit fritillos; sed, in exemplum, eorum,
qui saturati & saturandi Deum laudant, gratias diuinae præstantia
referens, rursus ad hymnos & orationes conuertebatur. Ad quem
divina etiam reuelationes, multaq; de futuris rebus, à Deo præmoniti-
nes siebant. Quām benè monuit Apostolus: *Quis stat, videat, ne ca-
dat?* Siquidem etiam sanctissimi viri nonnulli, diabolo tentante,
ceciderunt. Quod etiam huic eremicolæ accidit. In his enim tali-
bus & tanti profectibus positus, quia sibi placere ac gloriarri quasi de me-
ritis suis coepit, & cœlestis beneficij munus, vita sua debitum dixit, la-
xatae sunt tentatori habenæ. Qui, ut mille artifex, quasi tenui te-
rebra, initio parvum, ac sensim maius foramen facturus, ab exi-
guis*

Matth. 4.

1. Cor. 10.12